

Sygn. akt I CSK 128/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa [...] Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko E.K. i M.K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2017 r.,
na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia
23 czerwca 2017 r., sygn. akt I CSK 128/17 wraz z wnioskiem o przywrócenie
terminu do wniesienia zażalenia,

**odrzuca wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia
zażalenia oraz zażalenie.**

UZASADNIENIE

Pozwani M. K. i E. K. wnieśli osobiście do Sądu Najwyższego zażalenie na
postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2017 r., sygn. akt I CSK
128/17 wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności przemysłowej także przez rzeczników patentowych. Przepisu tego – jak stanowi § 2 tego artykułu – nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Według art. 87¹ § 3 k.p.c., przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa albo państwowej osoby prawnej jest wykonywane przez Prokuraturę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozwani wnieśli zażalenie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia osobiście, nie wykazując, aby spełniali warunki określone w art. 87¹ k.p.c. Dokonane przez nich czynności nie mieściły się także w wyjątkach wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c., których strona może dokonać osobiście przed Sądem Najwyższym.

Skutek uchybienia wymaganiom zawartym w art. 87¹ k.p.c. określa art. 130 § 5 k.p.c., zgodnie z którym pisma procesowe sporządzone z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia braków, chyba że ustawa stanowi inaczej. W odniesieniu do niedopuszczalnego zażalenia ustawa (Kodeks postępowania cywilnego) przewiduje rygor jego odrzucenia (art. 370 i 373 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Rygor ten ma też zastosowanie do zażaleń wnoszonych do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 3 w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c.).

Przedmiotem zaskarżenia zażaleniem było postanowienie Sądu Najwyższego, którym odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz orzeczono o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym. Orzeczenie to nie podlega zaskarżeniu zażaleniem, co wynika z art. 394¹ k.p.c., w którym wskazano te postanowienia, które można zaskarżyć do Sądu Najwyższego. Kodeks

postępowania cywilnego nie przewiduje możliwości zaskarżenia zażaleniem postanowień Sądu Najwyższego. Ich wniesienie jest więc niedopuszczalne.

Z tych względów zażalenie pozwanych podlegało odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c., jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swej winy, sąd na jej wniosek postanowi przewrócenie terminu. Przywrócenie nie jest dopuszczalne, jeżeli uchybienie terminu nie pociąga za sobą ujemnych dla strony skutków procesowych (art. 168 § 2 k.p.c.). W odniesieniu do niedopuszczalnego zażalenia, które wnieśli pozwani, nie biegł żaden termin do jego wniesienia. Stąd też przywrócenie terminu do dokonania tej czynności było niedopuszczalne, co skutkowało koniecznością odrzucenia tego wniosku na podstawie art. 171 k.p.c., o czym orzeczono, jak w sentencji.